

'Abdu'l-Bahá – nyoversatte bønner

Han er Gud.

Oh du, som i tilbedelse kredser om det Sted, hvorom Forsamlingen i Det Høje kredser! Løft dine hænder i taknemmelighed ved den ene sande Guds Tærskel og sig: Oh Du, enhver hengiven elskers største forhåbning! Oh Du, enhver vandrende sjæls Vejleder! Du har begunstiget denne svage tjener med Dine uendelige velsignelser og ført denne ulykkelige og ringe til Din enheds Tærskel. Du har løftet Din kærlige omsorgs levende vande op til disse udtørrede læber og genoplivet denne trætte og hensygnende sjæl med den guddommelige barmhjertigheds briser. Jeg takker Dig for at have skænket mig en rigelig del af Din mest nådige gunst og forlenet mig med den ære at nå til Din hellige Tærskel. Jeg bønfalder Dig om en uendelig andel af gaverne fra Dit Rige i det høje. Skænk Din støtte. Tildel Din nådige gunst.

1

Oh Du ukendte Ven! Oh, hele denne verden og den kommende verdens Længsel. Oh Du medfølende Højt Elskede! Disse hjælpeløse sjæle er tiltrukket af Din kærlighed og disse svage søger ly ved Din Tærskel. Hver nat sukker og jamrer de over at være fjernt fra Dig, og hvert morgengry klager og græder de på grund af de onde menneskers voldsomme angreb. De bliver hvert øjeblik hjemsøgt af nye kvaler og er hårdt prøvede af enhver ond undertrykkers tyranni ved hvert åndedrag. Priset være Du, at de, uagtet dette, brænder som et ildtempel og skinner strålende som solen og månen. De står ranke som rejste bannere i Guds Sag og iler som tapre ryttere ind på slagmarken. De har blomstret som liflige blomster og er fyldt med glæde som den leende rose. Hjælp derfor nådigt, Oh Du kærlige Forsørger, disse hellige sjæle ved Din himmelske nåde, der er skænket fra Dit Rige, og giv, at disse helliggjorte væsener kan fremvise tegnene på Den Højeste. Du er Den Algavmilde, Den Medlidende, Den Albarmhjertige, Den Medfølende.

2

Oh Du Uforlignelige og kærlige Herre! Selvom evner og værdighed er mangelfulde, og det er uendelig vanskeligt at modstå prøvelser, er værdighed og evner dog gaver, der er skænket af Dig. Oh Herre! Giv os evner og gør os værdige, at vi kan udvise den største standhaftighed, give afkald på denne verden og alle dens folk, antænde Din kærligheds ild og som lys brænde strålende med en altfortærende flamme og sprede vor stråleglans overalt.

Oh Kongerigets Herre! Udfri os fra denne tomme illusioners verden, og led os ind i uendelighedens rige. Lad os blive fuldstændig befriede fra dette nedre liv, og lad os blive velsignede med Kongerigets rige gaver. Frigør os fra denne verden af intethed, der minder om virkelighed, og tildel os evigt liv. Skænk os fryd og henrykkelse, og begunstig os med glæde og tilfredshed. Trøst vore hjerter, og giv fred og ro til vore sjæle, at vi, når vi stiger op til Dit Rige, kan opnå Dit nærvær og kan frydes i rigerne herover. Du er Giveren, Skænkeren, Den Almægtige.

3

Oh min evigt Højtelskede og min tilbedte Ven! Hvor længe skal jeg forblive berøvet Dit nærvær og være såre plaget af at være fjernt fra Dig. Til Dit himmelske Riges tilflugtssteder led mig, og fra stedet for tilsynekomsten for Din overjordiske Verden kast Din kærlige omsorgs blik på mig.

Oh Du Almagtsfulde Herre! Regn mig blandt beboerne i Dit Rige. Denne dødelige verden er mit hjemsted; skænk mig en bolig i Den Stedløses riger. Jeg hører til dette jordiske plan; kast på mig stråleglansen fra Dit prægtige lys. I denne støvets verden dvæler jeg; gør mig til en beboer i Din himmelske verden, at jeg kan ofre mit liv på Din vej og opnå mit hjertes ønske, kan krone mit hoved med den guddommelige gunsts diadem og opløfte det triumferende råb: "Oh Guds Herlighed, Den Mest Herlige!"

4

Oh Du gode Herre! Disse sjæle er Dine venner, der er samlet og henrevet af Din kærlighed. De er henført af Din skønheds stråleglans og fanget af Dine moskusduftende lokker. De har overgivet deres hjerter til Dig og vandrer, ydmyge og hjælpeløse, ad Din sti. De har forladt venner som fjender og har holdt fast ved Din enhed og bøjet sig i tilbedelse for Dig.

De tilhørte denne nedre verden; Du bød dem ind i Dit Rige. De var som visne planter i afsavnets og tabets vildmark; Du gjorde dem til unge træer i kundskabens og forståelsens have. Deres stemmer var forstummede; Du fik dem til at tale. De var modløse; Du spredte glæde over dem. De var som udtørret og gold jord; Du forvandlede dem til en rosenhave af åndelige betydninger. De var som børn i menneskeheden verden; Du gjorde dem i stand til at opnå åndelig modenhed.

Oh Du, Den Venlige! Skænk dem en havn og et tilflugtssted inden for Din beskyttelses ly, og skærm dem mod prøvelser og vanskeligheder. Giv dem Din usynlige støtte, og tildel dem Din ufejlbarlige nåde.

Oh Du gode og elskede Herre! De er som legemet, og Du er livets Ånd. Legemets friskhed og skønhed afhænger af åndens nåde. Derfor har de behov for Dine bekræftelser og længes efter Helligåndens bærende kraft i denne nye Åbenbaring. Du er Den Mægtige. Du er Giveren, Forsørgeren, Den Givende og Tilgiveren. Du er Den, som skinner strålende fra det usynlige Rige.

5

Oh Guddommelige Forsyn! Forvirrende vanskeligheder er opstået, og frygtelige forhindringer er brudt frem. Oh Herre! Fjern disse vanskeligheder, og fremlæg beviserne på Din magt og styrke. Let denne modgang, og jævn vor vej på denne vanskelige sti. Oh Guddommelige Forsyn! Forhindringerne viger ikke, og vort slid og vor modgang er forbundet med myriader af trængsler. Der findes ingen til at hjælpe undtagen Dig og ingen til at støtte uden Dig. Vi sætter al vor lid til Dig og overgiver alle vore

forehavender til Din omsorg. Du er Vejlederen og Den, der fjerner alle vanskeligheder, og Du er Den Vise, Den Seende og Den Hørende.

6

Oh Barmhjertigheds Gud! Oh Du Den Almagtsfulde! Jeg er blot en skrøbelig tjener, svag og hjælpeløs, men jeg er blevet plejet inden for Din nådes og begunstigelses ly, næret ved Din barmhjertigheds bryst og oplært ved Din kærlige omsorgs bryst. Oh Herre! Skønt jeg er fattig og nødlidende, gøres dog hver en nødlidende rig ved Din nåde, medens hver en velstående sandelig er fattig og trøstesløs, hvis han er berøvet Din gunst.

Oh Guddommelige Forsyn! Giv mig styrke til at bære denne tunge byrde, og gør mig i stand til at værne om denne ypperste gave, for så stærk er kraften i prøvelserne, og så smertelig er lidelsernes angreb, at ethvert bjerg bliver spredt som støv, og den højeste tinde bliver reduceret til intet. Du ved udemærket, at jeg i mit hjerte blot søger ihukommelsen om Dig, og i min sjæl ikke ønsker andet end Din kærlighed. Løft mig op til at tjene Dine elskede, og lad mig forblive for evigt i tjeneste ved Din Tærskel. Du er Den Kærlige. Du er Den mangfoldige nådegavers Herre.

7

Oh Guddommelige Forsyn! Væk mig, og gør mig bevidst. Frigør mig fra alt andet end Dig, og fortryl mig med Din skønheds kærlighed. Før Helligåndens åndedrag hen over mig, og lad mig lytte til Abhá Rigets kalden. Skænk mig himmelsk styrke, og antænd åndens lys i mit hjertes inderste kammer. Befri mig fra alle bånd, og fri mig fra enhver tilknytning, at jeg ikke må nære noget andet ønske end Dit velbehag, søge andet end Dit Åsyn og betræde nogen anden sti end Din sti. Giv, at jeg kan gøre de ligegyldige opmærksomme og de slumrende vågne, at jeg kan tilbyde livets vand til dem, som tørster og bringe guddommelig helbredelse til dem, som er syge.

Selvom jeg er ringe, ydmyget og fattig, er Du alligevel min havn og tilflugt, min støtte og min hjælper. Nedsend Din hjælp på en sådan måde, at alle må forbløffes. Oh Gud! Du er sandelig Den Almagtsfulde, Den Mest Magtfulde, Giveren, Den Altseende.

8

Han er Gud!

Oh Gud min Gud! Jeg har vendt mit ansigt mod Dig og bønfaller om Dit helbredende havs strømme. Hjælp mig nådigt, Oh Herre, til at tjene Dit folk og til at helbrede Dine tjenere. Hvis Du hjælper mig, vil midlet, som jeg tilbyder, blive en helbredende medicin for hver en lidelse, en drik af livgivende vande for hver en brændende tørst og en lindrende balsam for hvert et længselsfuldt hjerte. Hvis ikke Du hjælper mig, vil det ikke blive andet end lidelse, og jeg vil næppe bringe helbredelse til nogen sjæl.

Oh Gud min Gud! Hjælp og støt mig ved Din kraft til at helbrede de syge. Du er sandelig Helbrederen, Den Fyldestgørende, Ham, der fjerner hver en smerte og sygdom. Ham, der har herredømme over alt.

9

Oh Herre! Skænk mig et mål af Din nåde og kærlige omsorg, Din varetægt og beskyttelse, Dit ly og Din gavmildhed, at mine dages ende kan udmærke sig over deres begyndelse, og slutningen på mit liv kan åbne portene til Dine mangfoldige velsignelser. Må Din kærlige omsorg og gavmildhed hvert øjeblik sænke sig over mig, og Din tilgivelse og barmhjertighed blive skænket ved hvert åndedrag, indtil jeg til sidst kan begive mig til Den Alpristes Rige under Din hævede Fanes beskyttende skygge. Du er Giveren og Den Evigt Kærlige, og Du er sandelig Herren af nåde og gavmildhed.

10

Oh Du Forsørger, Oh Du Tilgiver! En ædel sjæl er steget op til virkelighedens Kongerige og er ilet fra støvets dødelige verden til det evige herligheds rige. Ophøj stedet for denne nyligt ankomne gæst, og ikklæd denne mangeårige tjener en ny og underfuld kåbe.

Oh Du Uforlignelige Herre! Skænk Din tilgivelse og kærlige omsorgs beskyttelse, så denne sjæl kan få adgang til Dine mysteriers tilflugtssteder og kan blive en fortrolig ledsager i herligheds forsamling. Du er Giveren, Den Givende, Den Evigt Kærlige. Du er Den Tilgivende, Den Omsorgsfulde, Den Mest magtfulde.

11

Han er Gud!

Oh Du tilgivende Herre! Disse tjenere var ædle sjæle, og disse lysende hjerter blev oplyste og strålende ved vejledningen i Dit lys. De drak en kop fyldt med Din kærligheds vin og lyttede til evige mysterier i Din kundskabs melodier. De knyttede deres hjerter til Dig, frigjorde sig fra fremmedgørelsens snare og holdt fast ved Din enhed. Gør disse dyrebare sjæle til ledsagere for Himlens beboere, og giv dem adgang til Dine udvalgte kredse. Gør dem til Dine mysteriers beboere i de øverste rigers tilflugtssteder, og nedsænk dem i lysenes hav. Du er Giveren, Den Strålende og Den Venlige.

12

Oh Guddommelige Forsyn! Nedsænk denne Din Tærskels tjeners fader og moder i Din tilgivelses hav, og rens og helliggør dem for hver en synd og overtrædelse. Skænk dem Din tilgivelse og barmhjertighed, og tildel dem Din nådefulde forladelse. Du er sandelig Forladeren, Den Evigt Tilgivende, Skænkeren af rig nåde. Oh Du tilgivende Herre! Skønt vi er syndere, sætter vi alligevel vor lid til Dit løfte og Din forvisning. Skønt vi er indhyllet i fejltagelsens mørke, har vi dog til alle tider vendt vore ansigter mod Dine gavmilde begunstigelses morgengry. Handl

med os, som det sømmer sig for Din Tærskel og skænk os det, som er værdigt for Din Bolig. Du er Den Evigt Tilgivende, Forladeren, Ham, der bærer over med enhver mangelfuldhed.

13

Oh Du Gode Herre! Helliggør mit hjerte for al tilknytning, og glæd min sjæl med frydefulde tidender. Befri mig fra tilknytning til ven som fremmed, og fortryl mig med Din kærlighed, at jeg kan blive Dig fuldstændig hengiven og blive opfyldt af brændende henrykkelse; at jeg ikke kan længes efter noget andet end Dig, ikke søge nogen anden end Dig, ikke betræde nogen anden sti undtagen Din og samtale kun med Dig; at jeg, selv som en nattergal, kan tryllebindes af Din kærlighed og ved dag og nat sukke og jamre og råbe: ”Yá Bahá’u’l-Abhá!”

14

Oh Herre! Hvilken en strøm af gavmildhed har Du ikke skænket, og hvilken flod af rig nåde har Du ikke givet! Du fik alle hjerterne til at blive som ét eneste hjerte og alle sjælene til at blive forbundne som én sjæl. Du udstyrede ubevægelige kroppe med liv og følelse og gav livløse legemer åndens bevidsthed. Ved de funklende stråler fra Den Albarmhjertiges Dagstjerne tildelte Du disse støvets atomer synlig eksistens og ved bølgerne i Din enheds hav, gjorde Du disse flygtige dråber i stand til at bruse og buldre.

Oh Almægtige, som udstyrer et halmstrå med et bjergs kraft og gør et støvgran i stand til at afspejle den strålende sols herlighed! Skænk os Din kærlige nåde og gunst, så vi kan rejse os for at tjene Din Sag og ikke være tilbageholdende foran jordens folkeslag.

15

Oh Du Almagtsfulde Herre! Vi holdes alle inden for Din krafts store greb. Du er vor Støtte og vor Hjælper. Giv os Din kærlige barmhjertighed, skænk os Din gavmildhed, åbn nådens

porte, og kast på os Dine nådegavers blikke. Lad en oplivende brise vifte hen over os, og genopliv Du vore længselsfulde hjerter. Oplys vore øjne, så enhver blomstrende løvhytte vil misunde vore hjerters helligsted. Fryd hver en sjæl, og glæd hver en ånd. Åbenbar Din ældgamle kraft, og lad Din store magt komme til syne. Få menneskesjæles fugle til at hæve sig op til nye højder, og lad Dine fortrolige i denne nedre verden fatte Dit Riges mysterier. Gør vore trin faste, og skænk os urokkelige hjerter. Vi er syndere, og Du er Den Evigt Tilgivende. Vi er Dine tjenere, og Du er Den Suveræne Herre. Vi er hjemløse vandrere, og Du er vor havn og tilflugt. Hjælp og støt os nådigt i at sprede Dine liflige dufte og at ophøje Dit Ord. Hæv de fordrevnes stæde, og skænk de nødlidende Dine udtømmelige rigdomme. Skænk de svage Din styrke, og tildel de nedbrudte Din himmelske styrke. Du er Forsørgeren, Du er Den Nådige, Du er Herren, der hersker over alt.

16

Han er Den Helligste, Den Herligste.

I Guds navn, Den Barmhjertige, Den Nådige! Priset være Gud, Herren over alle verdener!

Oh Herre min Gud, min Havn og mit Tilflugtssted! Hvorledes kan jeg, selv med forherligelsens mest underfulde ord eller mest velformulerede lovprisende oder på sømmelig vis omtale Dig, Oh Du Almægtige og Tilgivende, bevidst som jeg er om, at enhver velformuleret talers tunge tøver, og enhver lovprisende udtalelse, enten fra menneskers skrift eller tale, bliver gjort til skamme i forsøget på at forherlige blot et af tegnene på Din almægtige kraft eller at lovprise ét enkelt Ord, der er skabt af Dig. Sandelig, de menneskelige sinds fugle er vingskudte i deres forsøg på at hæve sig op til Din guddommelige helligheds atmosfære, og de tomme indbildningers edderkopper magter ikke at spinne deres skrøbelige spin på Din kundskabs tronehimmels mest ophøjede tinder. Ingen anden tilflugt er der da for mig end at erkende min magtesløshed og mangelfuldhed, og ingen anden

bolig er der for mig end den dybe armod og fattigdom. Magtesløshed til at fatte Dig er sandelig essensen af forståelse, at tilstå sin mangelfuldhed er den eneste måde at opnå Dit nærvær, og at indrømme sin fattigdom er kilden til sand rigdom.

Oh Herre! Hjælp nådigt mig og Dine oprigtige tjenere til at tjene ved Din ophøjede Tærskel, styrk os i vor anrøbelser til Din guddommelige hellighed, og gør os i stand til at være ydmyge og underdanige foran Din enheds dør. Gør mine skridt faste på Din sti, Oh min Herre, og oply mit hjerte med de funkende stråler, der kastes fra Dine mysteriers himmel. Genopfrisk min ånd med den vækkende brise, der føres fra Din forladelses og tilgivelses paradys, og glæd min sjæl ved det genoplivende åndedrag, der spredes fra Din helligheds enge. Få mit ansigt til at lyse over Din enheds horisont, og giv, at jeg kan blive regnet som en af Dine oprigtige tjenere og talt blandt Dine trælle, der står faste og standhaftige.

17

Oh Herre, vor Gud! Vi er hjælpeløse; Du er kraftens og styrkens Herre. Vi er ynkelige; Du er Den Almægtige, Den Alherlige. Vi er fattige; Du er Den Altbesiddende, Den Mest Gavmilde. Støt os nådigt i at tjene ved Din Tærskel, og hjælp os ved Din styrkende nåde til at tilbede Dig ved Din lovprisnings daggrysteder. Gør os i stand til at sprede Dine hellige dufte blandt Din skabelse, og styrk vore lænder i at tjene Dig blandt Dine tjenere, at vi kan føre alle nationer til Det Allerstørste Navn og lede alle folkeslag til bredderne af Din enheds herlige hav.

Oh Herre! Udfri os fra tilknytninger til verden og dens folk, fra fortidens overtrædelser og fra de lidelser, der vil komme, at vi kan rejse os for at ophøje Dit Ord med den største glæde og udstråling og fejre Din lovprisning ved dag og ved nat, at vi kan hidkalde alle mennesker til vejledningens vej og foreskrive dem at overholde retfærdighed, og at vi kan synge Din enheds vers midt blandt hele Din skabelse. Magtfuld er Du til at gøre det, som Du ønsker. Du er sandelig Den Almægtige, Den Mest Magtfulde.

18

Han er Gud.

Oh Du gode og elskede Herre! Disse venner er berusede af Pagtens vin og vandrer i Din kærligheds ødemark. Deres hjerter fortæres af ilden ved at være fjern fra Dig, og de længes ivrigt efter Din stråleglans' åbenbaring. Fra Dit usynlige Kongerige, det usetes Rige, åbenbar for dem Din nådes strålende herlighed, og kast på dem Din gavmildheds lys. Send hvert øjeblik en ny velsignelse og åbenbar en ny gunst.

Oh Guddommelige Forsyn! Vi er svage, og Du er Den Mest Magtfulde. Vi er som bittesmå myrer, og Du er Kongen af Herlighedens Rige. Skænk Din nåde, og tildel os Din gavmildhed, at vi kan antænde en flamme og kaste dens stråleglans vidt og bredt, at vi kan vise styrke og yde tjeneste. Giv, at vi kan bringe oplysning til denne mørke jord og åndelighed til denne flygtige støvets verden. Lad os ikke hvile blot ét øjeblik, ej heller tilsmudse os selv med dette livs forgængeligheder. Gør os i stand til at forberede et vejledelsens gæstebud, indgravere kærlighedens vers med vort livsblod, lade frygt og fare bag os, blive som frugtbare træer og få menneskelige fuldkommenheder til at komme til syne i denne forgængelige verden. Du er i sandhed Den Algavmilde, Den Mest Medfølelse, Den Evigt Tilgivende, Tilgiveren.

19

Han er Den Alherlige

Oh min Herre, min Konge, min Hersker og min Overherre! Jeg påkalder Dig med min tunge, mit hjerte og min sjæl og siger: Iklæd denne Din tjener Din omsorgs kappe, Din ufejlbarlige hjælps klædning og Din beskyttelses rustning. Hjælp ham til at nævne Dig og til at hylde Dine egenskaber blandt Dit folk, og løs hans tunge for at forherlige og lovprise Dig i enhver forsamling, der holdes for at fejre Din enhed og hellighed. Du er i sandhed Den Mægtige, Den Magtfulde, Alherlig, Den Selvbestående.

20

Oh min gode Herre, Oh Du mit hjertes og sjæls attrå! Skænk Dine venner Din kærlige omsorg, og giv dem Din aldrig svigtende nåde. Vær Du en trøst for Dine hengivne elskere og en ven, en trøster og en kærlig ledsager for dem, der længes efter Dig. Deres hjerter står i flammer med ilden fra Din kærlighed, og deres sjæle fortæres af flammen i deres hengivenhed for Dig. De længes, alle som én, efter at ile mod kærlighedens alter, at de villigt kan ofre deres liv.

Oh Guddommelige Forsyn! Giv dem Din gunst, led dem på rette vej, hjælp dem nådigt til at opnå åndelig sejr, og skænk dem himmelske gaver. Oh Herre, støt dem med Din generøsitet og nåde, og gør deres strålende ansigter til vejledningens lamper i forsamlinger, der er viet til kendskab om Dig og til tegn på himmelsk gavmildhed i forsamlinger, hvor Dine vers bliver forklaret. Du er sandelig Den Nådige, Den Algavmilde, Den, hvis hjælp alle mennesker bønfalder om.

21

Han er Den Alherlige, Den Mest Strålende.

Oh Guddommelige Forsyn, Oh tilgivende Herre! Hvordan kan jeg nogensinde på sømmelig vis synge Din pris eller fyldestgørende tilbede og forherlige Dig? Enhver tunges beskrivelse af Dig er blot fejltagtig, og enhver pens fremstilling af Dig er et bevis på tåbeligheden i forsøget på at udføre denne formidable opgave. Tungen er blot et redskab sammensat af dele; stemme og tale er blot tilfældige egenskaber. Hvorledes kan jeg da med en jordisk stemme som redskab hylde lovprisningen af Ham, der hverken har nogen ligemand eller lighed? Alt det, jeg kan sige eller søge, er begrænset af det menneskelige sinds forståelse og omgivet af den menneskelige verdens grænser. Hvordan kan menneskelig tanke nogensinde måle sig med guddommelig helligheds ophøjede tinder, og hvordan kan de tomme drømmes edderkop nogensinde væve de forfængelige indbildningers skrøbelige spind på hellighedens tilflugtssteder? Jeg kan blot bevidne min magtesløshed og tilstå mine svigt. Du er

sandelig Ham, der er Den Altbesiddende, Den Utilgængelige, Ham, der er umådelig hævet over fatteevnen hos dem, der er udstyret med forståelse.

22

Oh Guddommelige Forsyn, Du er Den Evigt Tilgivende! Oh Du Almægtige Gud. Du er Den Nådige! Lad denne Din højt elskede tjener dvæle under Din herligheds skygge, og giv, at denne ulykkelige og ringe tjener kan trives og blomstre inden for Din nådes enemærker. Giv ham at drikke fra Dit nærværs kalk, og lad ham dvæle under Det Velsignede Træs skygge. Skænk ham den ære at opnå Dit nærvær, og tildel ham evig lyksalighed. Støt nådigt denne ædle sjæls overlevende slægt i at træde i deres kære faders fodspor, at fremvise hans karakter og adfærd blandt alle mennesker, at følge Din sti, søge Dit velbehag og ytre Din lovprisning. Du er Den Evigt Elskende Gud, gavmildhedens Herre.

23

Oh Du uforlignelige Gud! Vi er Dine ydmyge tjenere, og Du er Den Alherlige. Vi er syndere, og Du er Den Evigt Tilgivende. Vi er fanger, fattige og ringe, og Du er vort ly og vor støtte. Vi er som bittesmå myrer, og Du er højhedens Herre, tronsat i den højeste himmel. Beskyt os, som et tegn på Din nåde, og tilbagehold ikke fra os Din omsorg og hjælp. Oh Herre! Dine prøvelser er sandelig alvorlige, og Dine lidelser kan lægge fundamentet af smedet stål i ruiner. Bevar og styrk os; fryd og glæd vore hjerter. Hjælp os nådigt til at tjene Din hellige Tærskel ligesom 'Abdu'l-Bahá.

24

Han er Gud.

Oh Gud, min Gud! Med fuldkommen ringhed og inderlighed, ydmyghed og hengivenhed bønfalder jeg Dig med min tunge og mit hjerte, med min ånd og min sjæl og med mit sind og min bevidsthed, om at tilstå denne familie, der er ilet til Din skærmene skygge ved Dit strålende daggry og søgte tilflugt inden for Din sikre havn og Din mægtige fæstning, det mest værdifulde af alle ønsker, forudbestemme for dem den mest fortjenstfulde af alle gerninger og forordne al ære og fuldkommenhed, gunst og skønhed, velstand og frelse. Sandelig, disse sjæle agtede Din kalden, nærmede sig Din Tærskel, blev opflammet af Din kærligheds ild og blev henrevet af Din helligheds åndedrag. De var bestandigt i Din Sags tjeneste, ydmyge foran Dit Åsyn og ædle under Din skærmende skygge. De er kendt som dem, der bærer Dit navn blandt Dit folk og omtaler Dig iblandt Dine tjenere.

Oh Gud, min Gud! Ophøj dem ved Din ældgamle herlighed, hyld dem i Dit storheds Rige, og støt dem med Dine begunstigelses skarer på denne store Dag. Oh Herre, min Gud! Løft deres banner højt, skænk dem en rigere del af Din beskyttelse, spred deres tegn vidt og bredt, og forøg deres udstråling, at de kan blive et glas til Dine mangfoldige begunstigelses lampe og sprederne af Din kærlige omsorg og gaver.

Oh Herre min Gud! Vær Du deres ledsager i deres ensomhed, og i deres kvaler omgiv dem med Din hjælp. Giv dem i arv Din Bog, og skænk dem det fulde mål af Dine gaver og begunstigelser. Du er i sandhed Den Mægtige, Den Magtfulde, Den Nådige, Den Gavmilde, og Du er sandelig Den Barmhjertige, Den Medfølende.

25

Åh Herre, så rig på gaver, så fyldt med nåde,
hvis kundskab i mit hjertes dyb og sjælens grund får råde.

Ved morgengry, min sjæletrøst, kom Du alene;
ingen kender heden i mit bryst, som Du alene.

Det hjerte som engang har lært Dit navn at nævne,
lindres gennem smerten ved at længes mod Din havn at stævne.

Visnet være det hjerte der ej sukker efter Dig,
og hellere blindt det øje der ej lukker efter Dig.

Åh magtens Herre, i alle mit dybeste mørkes timer,
er Dit mindes stråleskær hvad i mit hjerte kimer.

Blæs da, ved Din gunst, Din ånd ind i mig,
at således det evigt bliver, som førhen var ej.

Se ej på vort fortrin eller vort værd,
åh gavmildheds Herre, men den nåde der fra Dig er os nær.

Betænk disse fugle, hvis vinger er lamme, hvis flugt er så svær,
med vinger så nye som Din ømme barmhjertighed klæ'r.